

Bóg wieczny, który wszytkim rozkazuje

psalm L

(data pierwszego wydania: 1580)

muzyka: Mikołaj GOMÓŁKA
(1535? - 1609?)

słowa: Jan KOCHANOWSKI
(1530 - 1584)

Sopran

Alt

Tenor

Bas

Bóg — wie - czny, — któ - ry wszyt - kim roz - ka - zu -

Bóg wie - czny, — któ - ry wszyt - kim — roz - ka - zu -

Bóg wie - czny, któ - ry — wszyt - kim — roz - ka - zu -

Bóg wie - czny, któ - ry — wszyt - kim roz - ka - zu -

S

A

T

B

je Ziem - skim ty - ra - nom, mó - - wić się go - - -

je Ziem - skim ty - ra - nom, mó - - wić się go - - -

je Ziem - skim ty - ra - nom, mó - - wić się go - - -

je Ziem - skim ty - ra - nom, mó - - wić się go - - -

S
tu - je. Po - zo - wie zie - mię od wscho - dniej gra - ni -

A
tu - je. Po - zo - wie zie - mię od wscho - dniej gra - ni -

T
tu - je. Po - zo - wie _____ zie - mię od wscho - dniej gra - ni -

B
tu - je. Po - zo - wie _____ zie - mię od wscho - dniej gra - ni -

S
ce Aż do sło - ne - cznej pó - źnej ło - żni - ce.

A
ce Aż do sło - ne - cznej pó - źnej ło - żni - ce.

T
ce Aż do sło - ne - cznej pó - źnej ło - żni - ce.

B
ce Aż do sło - ne - cznej pó - źnej ło - żni - ce.

PSALM L

Deus deorum, Dominus locutus est

1.

Bóg wieczny, który wszystkim rozkazuje
Ziemię tyranom, mówić się gotuje;
Pozowie ziemię od wschodniej granice
Aż do słonecznej późnej łożnice.

2.

Twarz jasną swoją na syjońskiej skale
Jawnie pokaże; będziem doskonale
Głos Jego słyszeć; idzie Bóg prawdziwy,
Grom wkoło Niego i ogień żywy.

3.

Przyzuwie nieba i ziemi przyzowie
 Chcąc, aby byli przy Jego rozmowie,
 Którą natenczas chce mieć z ludem swoim.
 "Dajcie plac - rzeczce - wybranym- moim,

4.

Którzy przymierze wieczne ze mną mają
 I pewny sposób, jako mię błagają."
 Sąd Jego święty sławić będą nieba,
 Bo gdzie Ten sądzi, wątpić nie trzeba.

5.

"Słuchaj, potomstwo cnego Izraela,
 Któremu łaska i moja chęć z wielu
 Wieków nietajna, ani potrzebujesz
 Świadectwa na to, jeśli się czujesz.

6.

Nie będę cię stąd karał ani winił,
 Żebyś mi ofiar umownych nie czynił;
 Zawždy się kurzą, zawždy są oblane
 Ołtarze moje i krwią pijane.

7.

Nie chcę ja, nie chcę z twej obory wolu,
 Nic chcę i kozła z twojego okołu;
 Wszytek zwierz mój jest: i co w lesiech tyje,
 I co po górach skalistych żyje.

8.

Ptak oku memu żaden nie uleżę,
 Gdziekolwiek jedno nachytrzej się leże;
 Bestyje dzikie i doma mnożone
 Mam jako palce swoje zliczone.

9.

Będę li głodzien, nie rzekę nic tobie;
 Mój jest krąg ziemski i co zamknął w sobie.
 Jaz bych to mięso miał wołowe jadać
 Albo nad czasą krwie kozłej siadać?

10.

Ofiaruj ty mnie chwałę, mnie wyznawaj,
 Mnie dzięki wedle winności oddawaj;
 Wzów'że mię w trosce, a ja dźwignę ciebie,
 A ty mnie będziesz ważył u siebie."

11.

A złego Bóg zaś potkał tymi słowy:
 "Jako ty wspomnieć Pańskie śmiesz umowy?
 Jako w plugawę śmiesz brać usta swoje
 Naświątobliwsze przymierze moje?

12.

A ty wycierpieć nie możesz karania
 Ani przyjmować chcesz napominania:
 Nauka moja i święte ustawy
 W śmieciach u ciebie, Zakon śmiech prawy.

13.

U ciebie rady szukać złodziejowi,
 Z tobą się znaszać cudzołożnikowi;
 Błuznierstwo szczere w uściech twych panuje,
 Język zdrażliwy fortele knuje.

14.

Powinowactwo żadne, bliskość żadna
 W twej uszczypliwej mowie nie jest władna:
 Czcisz nic zostawisz na bracie, niecnota,
 Choć z tegoż poszedł z tobą żywota.

15.

Toś czynił, a jam nic nie mówił tobie
 I tyś mię stąd już kładł podobnym sobie;
 Złeś mię rozumiał; obliczę-ć się z tobą,
 I ujrzysz wrychle swój grzech przed sobą."

16.

Rozumieścież to, wy, co pospolicie
 Na Boga w swoich sprawach nie pomnicie,
 Aby więc kogo Pan nie porwał srogi,
 A poratować nie będzie drogi.

17.

"Ofiara u mnie nawdzięczniejsza: chwała;
 Ta mnie za wszystkie woły będzie stała;
 A kto pobożnie swój żywot sprawuje,
 Ten moje łaskę zawždy uczuje."